

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“ (Mk 4,26-27)

Boží království je jádrem Ježíšova poselství, o něm se Markovo evangelium snaží šířit radostnou zvěst. Zde je zvěstováno prostřednictvím krátkého podobenství o semeni, které po vhození do země uvolní svou životní sílu a přinese plody.

Co je však Boží království pro nás dnes? Co má společného s našimi dějinami, osobními i celospolečenskými, neustále zmítanými mezi očekáváním a zklamáním? Pokud již bylo zaseto, proč nevidíme jeho plody v podobě míru, bezpečí a štěstí?

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“

Toto Slovo nám sděluje Ježíšovu naprostou důvěru v Boží plán pro lidstvo: „(...) Díky Ježíši, který přišel na zem, díky jeho vítězství je toto království již přítomno ve světě a jeho dovršení, které ukončí dějiny, je již zaručeno. Církev je společenstvím těch, kdo v toto království věří, a je jeho počátkem.“¹

Všem, kdo toto Slovo přijímají, svěřuje Ježíš úkol připravit půdu pro přijetí Božího daru a uchovat si naději v jeho lásku.

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na srpen 1983, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 268.

„(...) Ve skutečnosti neexistuje žádné lidské úsilí, žádný pokus o askezi, žádné studium nebo intelektuální bádání, které by tě mohlo dovést do Božího království. Je to sám Bůh, kdo ti jde vstříc, kdo se zjevuje se svým světlem nebo se tě dotýká svou milostí.

A neexistuje žádná zásluha, kterou by ses mohl chlubit nebo o kterou by ses mohl opřít, abys měl na takový Boží dar nárok. Království je ti nabízeno zdarma.“²

„Boží království je podobné člověku, který zaseje do země semeno; ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci, semeno klíčí a roste.“

Zasévat semeno – nenechávat si ho pro sebe, ale rozsévat ho štědře a s důvěrou. „Ve dne i v noci“ – království roste tiše, i v temnotách našich nocí.

Každý den také můžeme prosit: „Přijď království tvé.“

Semeno nevyžaduje od zemědělce ustavičnou práci a kontrolu, ale spíše schopnost trpělivě čekat, až příroda vykoná své.

Toto Slovo života nás otevírá důvěře v sílu lásky, která přináší plody ve svůj čas. Učí nás umění trpělivě doprovázet to, co může růst samo od sebe, bez obav z výsledků. Umožňuje nám svobodně přijímat druhého v přítomném okamžiku, rozvíjet jeho potenciál a zároveň ctít jeho čas.

„(...) Měsíc před svatbou nám syn znepokojeně zavolal, že jeho snoubenka začala znovu brát drogy. Žádal nás o radu, co má dělat. Nebylo snadné mu odpovědět. Mohli jsme využít situace a přesvědčit ho, aby ji opustil, ale to nám nepřipadalo jako správná cesta. Poradili jsme mu tedy, aby se dobře podíval do svého srdce (...). Následovalo dlouhé ticho a pak odpověděl: ‚Myslím, že dokážu milovat ještě o něco víc.‘ Po svatbě se jim podařilo najít výborné odvykací centrum s ambulantní podporou. Uplynulo dlouhých čtrnáct měsíců, během nichž se jí dařilo dodržet závazek ‚už žádné drogy‘. Pro všechny je to dlouhá cesta, ale evangelijní láska, kterou

² Ch. Lubichová, Slovo života na říjen 1979, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5); Città Nuova, Roma 2017, str. 152.

se my dva snažíme mezi sebou mít – někdy i se slzami – nám dává sílu milovat našeho syna v této složité situaci. Láska, která mu možná také pomáhá pochopit, jak milovat svou manželku.“³

Letizia Magri a tým Slova života

³ S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporale (a cura di), Famiglie in azione. Un mosaico di vita, Città Nuova, Roma 2022, str. 74